

8. Какъ може служеніе-то на Духъ-тъ да не бѣде съ по голѣмъ славѣ ?

9. Защото ако служеніе-то на осъжданіе-то *станѣ съсъ* славѣ, много повече служеніе-то на правдѣ-тѣ ще го надминува въ славѣ-тѣ.

10. Защото прославено-то не ся прослави по тѣзи часть заради онѣзи славѣ която прѣвѣсхожда.

11. Защото, ако бѣ съсъ славѣ това което имаше да прѣстане, много по славно ще е трайно-то !

12. И тѣи като имамы таквѣзь надеждѣ, съ голѣмо дързновеніе дѣйствувамы ;

13. А не както Моисей *шо* полагаше покрывало на лице-то си, за да не можѣтъ да гледатъ сынове-тѣ Израилеви край-тъ на това което имаше да прѣстане.

14. Но тѣмъ умове-тѣ имѣ сѣ заслѣпени ; Защото и до днесъ кога прочитатъ ветхый-тъ завѣтъ, исто-то покрывало стои неоткрывано, понеже *само* чрѣзь Христа ся унищожава.

15. До днесъ обаче, при прочитаніе-то на Моисея, покрывало лежи на сърдце-то имѣ.

16. Но когато *Израиль* ся обърне къмъ Господа, покрывало-то ще ся отнеме.

17. А Господь е тойзи Духъ ; и дѣто е Духъ-тъ Господень, тамъ е свобода.

18. А ный всинца като гледамы славѣ-тѣ Господнѣ съ открыто лице както въ огледало, прѣображавамы ся въ истый-тъ образъ отъ славѣ въ славѣ, както отъ Духъ-тъ Господень.

ГЛАВА 4.

1. Заради това, споредъ както быхмы помиловани *отъ Бога*, туи служеніе като имамы, не ни дотега ;

2. Но отрѣкохмы ся отъ скрышность-тѣ на срамъ-тъ, и не ходимъ съ пронырство, нито съ лѣжж проповѣдвамы слово-то